

கி.ரா. வின் கதையாடலில் கரிசல்காட்டுச் சூழலியல்

மா. பத்ம பிரியா அ. *

அ தமிழ்த்துறை, எஸ்.எஃப்.ஆர்.மகளிர் கல்லூரி, சிவகாசி-626123, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Karisalkattu Ecology in the Narrative of Ki.Ra.

M. Padma Priya a,*

^a Department of Tamil, S.F.R. College for women, Sivakasi-626123, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
priyaarul065@gmail.com

Received: 23-03-2021
Revised: 25-04-2022
Accepted: 02-05-2022
Published: 09-07-2022

ABSTRACT

Ki.Rajanarayanan is a sculptor of karisal forest literature who is revered as the father of regional literature. Ki.Ra. completely dissolves his writing brush into the karisal soil and converses within the reader's mind as it is contextualized. Karisalkattu ecology is naturally threaded in the Koballa village narrative. "Is it possible to destroy the forest if you want this after the lace?". The voice of the narrator, who sounds in the storytelling, is an initiative of natural curiosity. The story points to the hard work of the Kammawar people who migrated to the karisal land and the nuances of preparing the karisal earth for yield. Ki.Ra. Karisal also regretted the environmental pollution that occurs in the region while recording its normal life.

Keywords: Environmental Review, Nature Love, Storyteller, Karisalkattu Biodiversity

முன்னுரை

இயற்கையை இறையனுபத்துடன் இணைத்துக் காணும் போக்கு கி.ராவிடம் காணப்படுகின்றது. புவியியல் சார்ந்த பதிவுகளை வட்டார இலக்கியம் தம்மிடம் தக்க வைத்துக்கொள்வது இயல்பானாலும் படைப்பாளன் சூழலை அனுபவித்துப் பேசும் மொழியே இங்கு தனித்த நடையாகிறது. கோபல்ல கிராமம் கதையின் களம் கரிசல் மண்ணின் இயல்புணர்வைச் சுட்டுகின்றது. கதைசொல்லி சூழல் குறித்து விவரிக்கும் தொடர் காட்சிப்படுத்துதலில் மண்அடையாளப் பிரதியெடுத்தல் வெளிப்படுகின்றது. கதைசொல்லிக்கு இயற்கையின் மீதான ஆர்வம் என்பதை விட பற்றுதல் என்றே கூறலாம்.

வட்டார இலக்கியத்தில் சூழலியல் திறனாய்விற்கான அடையாளங்கள்

வட்டார இலக்கியங்களைச் சூழலியல் கருத்துருவுடன் ஒப்புநோக்கும் போது இலக்கியமும் சூழலியலும் இணைந்த ஆய்வுகள் வெளிப்படுகின்றன. இலக்கியத்திற்கும் சூழலியலுக்கும் இடையே இணைவினை ஏற்படுத்தி ஆராயும் முறை சூழலியல் திறனாய்வு முறையாகும். அமெரிக்காவில் உள்ள நெரேடா (Nerada) பல்கலைக்கழகத்தில் 'இலக்கியமும் சுற்றுச்சூழலும்' என்ற தனித்துறையில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றும் செரில் கிலாட்பெல்டி (Cheryl Glotfelty) என்பவர் அளித்த விளக்கமே இதன் அடிப்படை வரையறையாகக் கொள்ளப்படுகிறது. "இலக்கியத்திற்கும் சுற்றுச்சூழலுக்கும் உள்ள உறவினைக் கற்பதே சூழலியல் திறனாய்வு" என்கிறார் அறிஞர் (Panchangam, 2012).

ஒருவரோடு ஒருவர் சார்ந்து வாழ்வதுடன் தன் பண்பியல்புகளை வளர்த்துக் கொள்வதற்குமான சுற்றுப்புறம் அல்லது தனிநிலையே சுற்றுச்சூழல் என்று குறிப்பிடும் ஐ.நா சபை அறிக்கையின் உட்கிடக்கையும் 'மனிதன் சூழலால் வயப்பட்டிருக்கும் சுற்றுச்சூழல்' (the circumstances, objects, or conditions by which one is surrounded)" என்ற வெப்ஸ்டர் விளக்கம் கவனிக்கத்தக்கது. (Noah Webster, 1845) எனவே இலக்கியத்திற்கும் இயற்கைக்கும் உள்ள உறவினைக் கற்பதே சூழலியல் திறனாய்வு என வரையறுப்பதே பொருத்தமாக இருக்கும் எனப் பலர் கருதுகின்றனர்.

தமது வாழ்வியலின் அன்றாட நடவடிக்கைகளை நுணுகிக் காணும் படைப்பாளன் தமது சூழல்சார் விருப்பவுணர்வையும் பதிவுசெய்ய தவறுவதில்லை. கி.ரா.கரிசல் வட்டாரத்தின் இயல்பான வாழ்வியை பதிவுசெய்யும் போது அங்கு ஏற்படும் சூழல் மாசு குறித்தும் வருந்தியுள்ளார்.

"பெரியவர்கள் மந்தைக்குப் போகிறார்கள். குழந்தைகள் தெருவுக்குப் போகிறார்கள். கிராமம் மலம் கழித்து சுத்தப்படுவதன் மூலம் சூழல் அசுத்தமாகிறது" (Rajananarayanan, 2014). தன்னிலிருந்து உருவாக்கம் பெறும் கருத்தியல்புகளில் கி.ரா. சூழல் விழிப்புணர்வையும் பதிவிட்டுள்ளார்.

"இந்த ஊருணி கடுங்கோடையிலும் கூட வற்றாது. தண்ணீர் தேங்காய்ப்பால் மாதிரி இருக்கும். வழிப்போக்கர்களுக்கு இயற்கையன்னை கொடுத்த சீதனம் (Rajananarayanan, 2014).

படைப்பாளன் சூழலை அனுபவித்துப் பேசும் மொழியில் நீர்ச்சுகாதாரமும் நீராதாரத்தின் தேவையும் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

இயற்கையை இறையனுபவமாக மாற்றும் கதைசொல்லாடல் கி.ரா. விடம் காணப்படுகின்றது. புலம்பெயர்ந்த கம்மவார்களின் இன வரலாற்றினூடாக இத்தகைய அனுபவங்களை வாசகன் "கோபல்ல கிராமம்" கதையில் பெறலாம். துலுக்க ராசாவிடம் இருந்து சென்னாதேவியைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தப்பி வந்தவர்கள் கம்மவர்கள். அக்கதையில் காட்சிப்படுத்தப்படும் அரசமரம் குறியீடு படைப்பாளரின் சூழல்வயப்பட்ட மனோநிலையைப் புலப்படுத்துகின்றது. "நதியின் எதிர்க்கரையில் கோபுரம் உயரமிருந்த ஒரு பிரமாண்டமான அரசமரம் அப்படியே இக்கரைக்கு எங்களை நோக்கி வளைந்தது. நாங்கள் முதலில், அந்த மரம் ஒடிந்து தான் நதியின் குறுக்கே சாய்கிறதோ என்று நினைத்தோம்.....ஏதோ தெய்வ சங்கல்பம் நடக்கிறது என்று அறிந்து கொண்டோம் நடமாட நிமிர்ந்த மரம் திரும்பவும் எங்களை நோக்கி வளைந்தது."என் குழந்தைகளே என் மக்களே இந்த அரச மரத்தின் கிளைகளைப் பத்திரமாகப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள். இது நம்மைக் காப்பாற்றி அக்கரை கொண்டு சேர்க்கும்" என்று பாட்டி கூவினாள்" (Rajananarayanan, 2014).

படைப்பாளி இயற்கை இகந்த நிகழ்வுகளில் "மரம்" எனும் சூழல் இறையாண்மையைக் கட்டமைத்துள்ளார். இவ்வாறு சூழலியல் திறனாய்வின் அணுகுமுறையோடு கி.ராவின் கோபல்லகிராமத்தை ஆராயும் போது வட்டார இலக்கியத்தின் பின்னணியான இயற்கை புதிய வெளிச்சத்தைப் பெறும் வாய்ப்புடையதாக மாறுகின்றது.

ஆந்திர தேசத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்த கம்மவார் சமூகத்தினர் ஒரு சூழலிருந்து இன்னொரு சூழலுக்கு மாற்றம் பெற்றாலும் இயற்கையின் இயல்பினை உணர்ந்து அதற்கு எந்தவொரு பங்கமின்றி பண்படுத்தி பயன் அடைந்துள்ளனர். படைப்பாளியின் உட்கிடக்கையில் இயற்கையில் எவ்விடமும் ஒன்றுதான் என்ற கருத்து நிலையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

"என் மக்களே, எங்கேயோ ஒரு தேசத்தில் பிறந்து, எங்கேயோ ஒரு தேசத்தில் வந்து வாழ வேண்டியிருக்கிறதே என்று நீங்க நினைச்சி மனம் கலங்க வேண்டாம். எல்லாம் பூமித்தாயினுடைய ஒரே இடம் தான். அவளுடைய கையிலுள்ள ஒரு விரலிலிருந்து நீங்க இன்னொரு விரலுக்கு வந்திருக்கிறீர். அவ்வளவு தான். நீங்க ஒண்ணும் பயப்பட வேண்டியதில்லை" (Rajananarayanan, 2014).

கதைக்குள் பாட்டியின் கூற்றாக வெளிப்படும் கதைசொல்லியின் கூற்று வாசகனுக்கு அழுத்தமாக உணர்த்துவது "இயற்கை நேயம்" மட்டுமே. எத்தேசமென்றாலும் இயற்கை மீதான நாட்டம் குறைதல் கூடாது என்பதும் புலனாகின்றது. இருப்பிடத்தை விட்டு இடம் தேடியவர்கள் தாங்கள்

அடைக்கலம் புகுந்த தேசத்தின் இயற்கைக்கு எந்தவொரு இன்னலும் செய்துவிடக்கூடாது என்று நினைத்தமை கதைக்குள் தொடரிழையாக பின்னப்பட்டுள்ளது.

“மழைக்காலம் ஒருவேளை தாமதமாகிவிட்டது என்றால் உணவுக்குப் பிராணிகளும் பறவைகளும் முட்டைகளும் பழங்களும் தேனடைகளும் கீரைவகைகளும் கிடைக்கும். இந்தக் காட்டைத் தீ வைத்துப் பொசுக்கிவிட்டுப் பிறகு என்ன செய்வதாம்?” (Rajanarayanan, 2014).

கதையாடலில் இடம்பெறும் மேற்கண்ட படைப்பாளன் கூற்று, இயற்கையின் பாற்பட்டதே மனிதவாழ்வு என்னும் கருத்தை உரக்க வலியுறுத்துவதுடன் கம்மவார் இனத்தார் போற்றிய இயற்கை நேயத்தையும் எடுத்துரைக்கின்றது.

“வீடுகள் கட்ட ஆரம்பித்தார்கள். கிராமம் முறையாக வளர ஆரம்பிக்கவே, மழையினால் தேங்கிய தண்ணீர் காணாததால் குடிநீர்க் கிணறுகள் தோண்டினார்கள்.. கால்நடைகளின் தண்ணீர் வசதிக்காக கம்மையைத் தோண்டி அகலப்படுத்தினார்கள். கம்மையின் கரைகளைச் சுற்றிலும் பலப்படுத்தி அதில் நீண்ட நாட்கள் நிற்க கூடிய மரங்களாக நட்ளார்கள். அப்படி நட்ள தண்ணீர் எடுத்து ஊற்றி காபந்து செய்து வளர்க்கப்பட்ட மரங்கள் தான் இவைகள்.

ஒவ்வொரு குடும்பத்தாரும், அவர்களுடைய பெயர் சொல்லும் படியாக ஒரு மரம் நட வேண்டும் என்று ஊர்ப் பெர்துவிலிருந்து ஏற்பாடு. இதனால் கம்மையைச் சுற்றிலும் மட்டுமல்ல, ஊரின் பல முக்கியமான இடங்களிலும் மரங்கள் நட்ள வளர்க்கப்பட்டன” (Peter Barry, 2002)

புலம்பெயர்ந்த கம்மவார்களின் சமூக உழைப்பு முழுவதும் இயற்கையின் வளம் முன்னிட்டே இருந்துள்ளது. கரிசல் பூமியின் இயல்பினைப் பண்படுத்த ஊரோடு உழைத்துள்ளனர். பண்படாத பூமியைப் பண்படுத்த, இயற்கையைத் தமக்கு சாதகமாக மாற்ற எத்தனித்துள்ளனர்.

கரிசல் காட்டு உயிரினப் பன்மயம்

கிராமத்து கதையாடலில் உயிரினப் பன்மயத்தை அதன் இயல்போடு சித்திரித்துள்ளார். உயிரினப்பன்மயம் என்பது நிலம் (Terrestrial) கடல் (Marine) நன்னீர் என அனைத்துச் சூழ்நிலை மண்டலங்களில் வாழும் உயிரினங்களில் காணப்படும் வேற்றுமை மற்றும் அவை அங்கத்தினர்களாக உள்ள சூழ்நிலை மண்டலங்களின் (Ecological complexes) வேறுபட்ட தன்மை எனப்பொருள் கொள்ளலாம். ஒரு நாட்டின் நிலையான பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் (Economical development) மனித சமுதாய நலனுக்கும் மிகையான உயிரினப் பன்மயம் கொண்ட ஒரு சூழ்நிலை அவசியமாகிறது.

புலம்பெயர்ந்த கம்மவார்கள் தங்களுக்கான கிராமத்தை அமைக்கும் போது சந்தித்த இயற்கை இன்னல்களில் உயிரினங்களின் பதிவுகளும் இடம்பெறுகின்றன.

“சீறிக்கொண்டுவரும் அடைகாக்கும் பாம்புகள், சேடா, நட்ளவக்காலி, தேள், பூரான் முதலிய விஷ ஜந்துக்களைச் சந்தித்தார்கள் (Rajanarayanan, 2014).

‘உயிரினப் பன்மயம்’ (Biological diversity) என்ற சொல்லினை முதன் முதலில் “தாமஸ் ஜாய்” (Thomas love joy - 1980) என்பவரும், உயிரினப் பன்மயம் (Biodiversity) என்ற வார்த்தையினை பூச்சியியல் வல்லுனரான (Entomologist) E-o வில்சன் என்பவரும் 1986-ஆம் ஆண்டிலும் உருவாக்கினார்கள். உயிரினப்பன்மயமாவது “பூமியில் உள்ள நிலம் அல்லது நீர் நிலைகளில் வாழ்கின்ற பல்வேறு வகைப்பட்ட தாவரங்கள் விலங்குகள் மற்றும் நுண்ணுயிரிகளைக் குறிப்பதாகும் (Sabina, 2014)”.

அவ்வகையில் கிரா. கரிசல் வட்டார உயிரினப் பன்மயத்தை பின்வருமாறு பதிவுசெய்துள்ளார்.

“தண்ணீர்த் துறையில் பொதுவாகவே பல காரியங்கள் நடக்கும். தண்ணீர் ஒரு அரிய செல்வம். செல்வமானது இப்படி ஒரு இடத்தில் தனிமையாகத் தேங்கிக் கிடந்தால் அங்கே என்ன தான் நடக்காது?

நண்டு தனது சொந்த சௌகரியத்துக்காக வளை தோண்டி வைத்திருக்கிறது. ஆனால், அங்கே இந்த குரவை மீனுக்கு என்ன சோலி? அந்த வளைநீரின் நிலையை ஒட்டி அதன் சிற்றலைகள் அந்த வளைக்குள் சென்று வரும்படியாக அமைந்திருக்கும். மண்ணும் தண்ணீரும் சேர்ந்து பதப்பட்டிருக்கும்

அந்த சொதமண்ணில் வசிக்கும் மண்புழுவைத் தின்ன நாரை ஒற்றைக்காலில் நிற்கிறது. நாரையைப் பிடித்துத் தின்ன நரி பதிப்போட்டுக் காத்து நிற்கிறது.

பகலில் தான் இந்த “உயிர் வாழும் பிரச்சினை” என்று இல்லை ராத்திரியும் கூட இதே கதை தான். ஊருணியின் கரை மரங்களில் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் பறவைகளை வேட்டையாட மரநாய்கள் வரும். வெருகுப் பூனைக்கும் மரநாய்க்கும் இந்தப் போட்டியில் கோரமான சண்டை நடக்கும். மரங்களுக்கும் புதர்களுக்கும் ஊடே புனுகுப் பூனைகள் முள்ளெலிகளை வேட்டையாடிக்கொண்டிருக்கும். இப்படியாக ராவும் பகலும் அந்த ஊருணியில் உயிர் தின்று உயிர் வாழும் காரியம் நடந்தவண்ணமிருக்கும் (Rajanarayanan, 2014).”

தாவரங்கள், விலங்குகள் மற்றும் நுண்ணுயிரிகளையும் அவற்றின் பண்புகளையும் நுணுகி ஆராய்ந்து ஒரு சூழலியல் வல்லுநர் போல கிரா பதிவுசெய்துள்ளார்.

விதையின் மறுஉற்பத்தித் திறனறிதல்

கோபல்ல கிராமத்து மக்கள் விதையின் மேன்மையை உணர்ந்துள்ளனர். ‘உற்பத்தியின் அடிநாதம் விதை’ என்பது அறியப்பட்டு அவர்களால் இயற்கைவளம் பேணப்பட்டுள்ளது. விதையின் காவலர்களாக விவசாயிகள் இல்லாது போனால் உணவு உற்பத்தியின் நிலை தான் என்ன? என்ற வருத்தம் இன்று ஓங்கி ஒலிக்கின்றது. “விதை என்பது வெறும் விதை என்ற பொருளை மட்டும் குறிப்பதல்ல. உணவுக்கான தானியமாகவும், புதிய தாவரங்களுக்கான உற்பத்தி ஆதாரமாகவும் இருப்பது இந்த விதையே ஆகும். அதாவது உற்பத்திக்கான வழிமுறையும் உற்பத்திப் பொருளும் அதுவே தான். ஒருவிதையை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயி, உற்பத்திக்கான ஆதாரத்தை மறு உற்பத்தி செய்கிறான்” விதையின் காவலர்களாகப் புலம்பெயர்ந்தவர்கள் இருந்துள்ளனர் (Poovulagin Nanbargal, 2011).

“அவர்கள் தங்களிடம் மீதமுள்ள நவ தானியங்களைச் சமைத்து உண்டுவிடாமல் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருந்தார்கள். பல நாள் பயணவழி சுமந்து நம்பிக்கையோடு கொண்டுவந்த தானியமணிகளை உண்ணாமல் மண்ணில் விதைப்பதற்குப் பத்திரப்படுத்திக் கொண்டு, இந்த மாதிரியான உணவுகளையே உண்டு வாழ்ந்தார்கள்” (Rajanarayanan, 2014).

வேற்று தேசத்திலிருந்து கரிசல் வட்டாரத்தை வந்தடைந்த கம்மவார்கள் தங்களுக்கான உணவுகளை உற்பத்திசெய்யும் விதைகளையும் எடுத்து வந்துள்ளனர் என்பது கதையின் பதிவு. “விதைகள் வெறும் பொருட்கள் அல்ல, அவை மக்களின் வாழ்க்கைக்கான ஆதாரங்கள். பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக மாந்த குலம் தனக்கான விதையைத் தொடர்ச்சியாகத் தெரிந்தெடுத்துத் தேர்ந்தெடுத்துப் பயன்படுத்தி வந்துள்ளது. நாகரிகத்தின் முதன்மைக் கண்ணியாக விதைகள் உள்ளன. வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முன்பே விதைகள் மக்களோடு மிக நெருக்கமாக வந்துவிட்டன.” என்ற கூற்று உண்மையானது (Bamayan, 2011).

“தங்களிடமுள்ள நவதானியங்களை கைவிதைப்பாய் விதைத்து, கருவேலமுள்ளை வெட்டி கவையாக்கி, காட்டுக் கொடிகளால் கட்டி இழுத்து விதைத்த விதைகளை மூடினார்கள். அப்போது அவர்களிடம் மாடுகளோ கலப்பைகளோ இருக்கவில்லை. அவர்கள் விதைத்த தானியங்கள் முளைவிட்ட போது அவர்களது நம்பிக்கையும் முளைவிட்டது (Rajanarayanan, 2014).”

ஆந்திர தேசத்திலிருந்து பயணப்பட்ட நவதானியங்கள் கரிசல் பூமியில் விதைக்கப்பட்டமை கோபல்லகிராமம் நாவலில் இயல்பாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. பூட்டியின் பூர்வ கதை விவரிப்பில் தவிர்க்கமுடியாத பங்களிப்பை இயற்கை வேளாண்மையும் பிடித்துவிட்டது எனலாம்.

முடிவுரை

தேசத்தின் வேறுபட்ட சூழல் வயப்பட்டவர்கள் “புலம்பெயர்ந்த துன்பத்தையும் மறந்து தான் அடைக்கலமாக வந்தமர்ந்த பூமியை வளப்படுத்தினர்” எனும் கதையே படைப்பாளியின் உட்கிடக்கை என்பது ஆய்வில் புலனாகின்றது. கம்மவார்கள் தமது உழைப்பால் நிலைநாட்டிய மூலவளங்களைத்

தான் மட்டுமின்றி எதிர்கால வாரிசுகளும் குறைவின்றி பெற்றுப் பயன் பெறும் வகையில் விதையின் மறு உற்பத்தித்திறன் அறிந்திருந்தனர் என்பதும் புலனாகின்றது. புலம்பெயர்ந்த சமூகம் தாம் சார்ந்த தேசத்தின் பகுதியைப் புத்துயிர்க்கப் பாடுபட்ட கதை கதைக்குள்ளாக இழையோடுகின்றது. வட்டார இலக்கியத்தின் பாடுபொருண்மையில், கிராமத்து இயல்பு நிலையினூடாக உயிரினப் பன்மயத்தின் பயன்கள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளது.

References

- Bamayan, (2011) Velan Iraiyanmai, Tamilini, Chennai, India.
- Noah Webster, (1845) An American Dictionary of the English Language, 2nd Edition, George & Charles Merriam, UK.
- Panchangam, K., (2012) Ilakiyamum Thiranaivu Kotpadugalum, Annam Publication, Thanjavur, India.
- Peter Barry, (2002) Beginning Theory an Introduction to literary and cultural theory, Preface to the second edition – xii, Viva Books.
- Poovulagin Nanbargal, (2011) Vithaigal Poovulagu, Counter Release, Pollachi, India.
- Rajanarayanan, K., (2014) Gopalla Gramam, Kalachuvadu Publishing House, Chennai, India.
- Sabina, B.S, (2014) Sutrusulal kalvi, New Century Book House, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License